

001534

4^e kamer

het hof van beroep te Gent, vierde kamer, recht doende in correctionele zaken

Nr. 781/06
van het parket

Nr. C/1215/09
van het arrest

uittr. PG

Not. Nr. 62.RW.101001/05

uittr. ontv.

in de zaak van het openbaar ministerie

Bijzondere verbeurdverklaring

beklaagden.

tegen:

veroordelingsbulletin

27 oktober 2009

1) Nr. 1662

bediende, geboren te _____ op _____, wonende te _____, van Turkse nationaliteit.

2) Nr. 1663

autohandelaar, geboren te _____ op _____, wonende te _____, van Turkse nationaliteit.

Verdacht van:De eerste en de tweede

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

A. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 7, 8, 15, 17, 20 § 1 en 114 § 1 en 4 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (B.S. 19 augustus 1997), als verhuurder of eventuele onderhuurder een woning, die niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 5, als hoofdverblijfplaats te hebben verhuurd zonder geldig conformiteitsattest, feit thans strafbaar gesteld door artikel 20 van het Decreet houdende wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 en van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, wat betreft de bestrijding van de leegstand en verkrotting en onbewoonbaarheid van gebouwen en/of woningen (B.S.: 05-08-2004).

Namelijk de woning gelegen te

1. woning A verhuurd aan het gezin
te in de periode van 01.04.2003 tot 04.08.2004 (datum decreetswijziging)
2. woning B verhuurd aan het gezin
te in de periode van 26.04.2004 tot 04.08.2004

B. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 7, 8, 15, 17, 20§1 en 114 § 1 en 4 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (B.S. 19 augustus 1997), als verhuurder of eventuele onderhuurder een woning, die niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 5, als hoofdverblijfplaats te hebben verhuurd zonder geldig conformiteitsattest

namelijk de woning gelegen te

1. woning A verhuurd aan het gezin I
te in de periode van 05.08.2004 tot 19.05.2005
2. woning B verhuurd aan het gezin I
te in de periode van 05.08.2004 tot 19.05.2005

De eerste en de tweede

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van € 3.250 in hoofde van de eerste en € 3.250 in hoofde van de tweede verdachte

berekening :

woning A (feit 1) : 26 maanden huur x 150 euro/maand = € 3.900

woning B (feit 2) : 13 maanden huur x 200 euro/maand = € 2.600

Totaal : € 6.500

zijnde

- hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,
- hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,
- hetzij inkomsten uit belegde voordelen,

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

* * * * *

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Gent, 21^e correctionele kamer, met 1 rechter, dd. 13 juni 2006, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

STRAFRECHTELIJK

ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A1, A2, B1 en B2 samen tot een geldboete van € 500.

Verhoogt de geldboete met 45 decimes, aldus gebracht op € 2.750.

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van 1 maand en 15 dagen.

Beveelt dat de tenuitvoering van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, voor wat betreft € 250, gebracht op € 1.375 of een vervangende gevangenisstraf van éenentwintig dagen van de uitgesproken geldboete van € 500 zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van € 25, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op € 137,50, te betalen bij wijze van bijdrage tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Beveelt in hoofde van [redacted] overeenkomstig artikel 42.3, 43 en 43bis strafwetboek, de bijzondere verbeurdverklaring van € 3.250, zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen.

ten aanzien van [redacted];

Veroordeelt de beklaagde [redacted] voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A1, A2, B1 en B2 samen tot een geldboete van € 500.

Verhoogt de geldboete met 45 decimes, aldus gebracht op € 2.750.

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van 1 maand en 15 dagen.

Beveelt dat de tenuitvoering van het vonnis, in hoofde van de beklaagde [redacted] voor wat betreft € 250, gebracht op € 1.375 of een vervangende gevangenisstraf van ééneentwintig dagen van de uitgesproken geldboete van € 500 zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde [redacted] verplicht is een bedrag van € 25, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op € 137,50, te betalen bij wijze van bijdrage tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Beveelt in hoofde van [redacted] overeenkomstig artikel 42.3, 43 en 43bis strafwetboek, de bijzondere verbeurdverklaring van € 3.250, zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen.

* * * * *

Veroordeelt de beklaagden I [redacted] en I [redacted] hoofdelijk tot de kosten, gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op € 14,24.

Legt de beklaagden elk tevens een vergoeding op van € 25 in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het K.B. van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december 2001.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan voor zover er nog niet definitief werd over geoordeeld.

* * * * *

Tegen alle beschikkingen van voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld:

- 1) door de beide beklaagden voornoemd op 28 juni 2006, en dit tegen de strafmaat en de bijzondere verbeurdverklaring;
- 2) door het Openbaar Ministerie, tegen de beide beklaagden voornoemd, op 28 juni 2006.

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * *

*

Gehoord ter openbare terechtzitting dd. in het Nederlands:

- de eerste beklaagde, _____, in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester Anne De Clerck, advocaat te Merelbeke;
- de tweede beklaagde, _____, in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester Anne De Clerck, advocaat te Merelbeke;
- Advocaat-generaal J.M. Cool in zijn vordering;

* * * * *

De hoger beroepen zijn regelmatig naar tijd en vorm.

1. Ter terechtzitting van 21 september 2009 bracht het Hof de partijen ter kennis dat:

- de omschrijving van de feiten voorwerp van de tenlastelegging A zoals omschreven in de oorspronkelijk lastens de beklaagden, _____ en _____, betekende dagvaarding aangevuld wordt met de volgende tekst:

" feit vanaf 5 augustus 2004 strafbaar gesteld door artikel 20 van het Decreet van 7 mei 2004 houdende wijziging van het Decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 en van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, wat de bestrijding van de leegstand en verkrotting en

onbewoonbaarheid van gebouwen en/of woningen betreft (B.S. 05-08-2004) en thans, met ingang van 9 september 2007, strafbaar gesteld door artikel 20§1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode zoals gewijzigd bij artikel 8 van het Decreet van het Vlaams Parlement van 7 juli 2006 (B.S. 5 oktober 2006 (eerste uitgave), (artikel 4 Besluit Vlaamse Regering van 19 juli 2007 (B.S. 30 augustus 2007)))"

en dit gelet op het Decreet van het Vlaams Parlement van 7 juli 2006 tot wijziging van diverse bepalingen van het Decreet houdende de Vlaamse Wooncode van 15 juli 1997, in werking getreden tien dagen na de publicatie ervan in het Belgisch Staatsblad dd. 30 augustus 2007.

- de omschrijving van de feiten voorwerp van de tenlastelegging B zoals omschreven in de oorspronkelijk lastens de beklaagden, en betekende dagvaarding aangevuld wordt met de volgende tekst:

"met ingang van 9 september 2007, strafbaar gesteld door artikel 20§1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode zoals gewijzigd bij artikel 8 van het Decreet van het Vlaams Parlement van 7 juli 2006 (B.S. 5 oktober 2006 (eerste uitgave), (artikel 4 Besluit Vlaamse Regering van 19 juli 2007 (B.S. 30 augustus 2007)))"

2. Op grond van de voor het Hof gevoerde debatten getoetst aan een nieuw onderzoek van alle gegevens zoals vervat in het voorliggend strafdossier zijn ook voor het Hof, zoals voor de eerste rechter, de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A en B – zoals hoger in onderhavig arrest naar omschrijving aangevuld – zowel in hoofde van de eerste beklaagde, als van de tweede beklaagde, bewezen gebleven, hetgeen overigens door de beklaagden voornoemd ook niet werd betwist.

Het Hof treedt met betrekking tot voormeld besluit de oordeelkundige beweegredenen van de eerste rechter – zoals vervat op het vierde tot en met vijfde blad van het bestreden vonnis – bij en neemt deze dan ook over, nu zij in rechte voldoende grond vinden in de gegevens van het voorliggend strafdossier.

3. Aan de stelling van de beide voornoemde beklaagden, zoals ontwikkeld in hun regelmatig ter terechtzitting van het Hof van 21 september 2009 neergelegde beroepsconclusie – er in bestaande dat in onderhavig dossier de redelijke termijn van de strafvervolgung werd overschreden – kan het Hof allerminst gunstig gevolg verlenen.

Het Hof is immers van oordeel, waar er weliswaar dient te worden vastgesteld dat er een belangrijke vertraging in de vervolging van de beide voornoemde beklaagden is opgetreden tussen het aanwenden van het rechtsmiddel van het hoger beroep door de voornoemde beklaagden (28 juni 2006) en het tijdstip waarop zij door het Openbaar Ministerie voor het Hof werden gedagvaard (4 mei 2009), dat er, rekening houdend

met de datum van de laatste bewezen feiten in hoofde van ieder der beklaagden voornoemd (19 mei 2005), in het geheel van de strafvordering lastens de beide beklaagden voornoemd geen sprake is van een onredelijke vertraging.

Bij de beoordeling van de redelijkheid van de termijn van de strafvervolgning dient de zaak in concreto en in haar geheel te worden bekeken: in casu heeft naar het oordeel van het Hof de uitzonderlijk hoge snelheid van de behandeling van de onderhavige zaak in eerste aanleg toegelaten dat er, voor de behandeling van de zaak in graad van hoger beroep, voorrang kon gegeven worden aan andere en meer urgente dossiers (bijvoorbeeld met aangehouden beklaagden).

Het is niet aan het Hof het vervolgingsbeleid van het Openbaar Ministerie te beoordelen; het Hof kan enkel vaststellen dat de termijn van de strafvervolgning van de beide voornoemde beklaagden in haar geheel bekeken nog steeds binnen de grenzen van het redelijke valt.

Illustratief is ten andere ook dat in hoofde van de voornoemde beklaagden, voor wat betreft de voormelde in ieder hunnen hoofde bewezen gebleven feiten, de aanvankelijk door de wet voorziene verjaringstermijn nog verre van bereikt is, daarbij nog niet eens rekening houdend met stuiting of schorsing van de verjaringstermijnen.

De door de voornoemde beklaagden in hun voormelde beroepsconclusie ontwikkelde argumenten zijn in rechte niet van voldoende grond om voormeld besluit van het Hof te ontkrachten.

4. De eerste rechter heeft ten aanzien van ieder der voornoemde beklaagden op oordeelkundige wijze toepassing gemaakt van artikel 65 van het Strafwetboek.

5. Het Hof kan het verzoek van de beide beklaagden voornoemd - zoals reeds door hen voor de eerste rechter geformuleerd - er toe strekkende elk van hen de gunst van de opschorting van veroordeling te zien toekennen niet inwilligen, nu dit bij elk van hen zou leiden tot een onvoldoende bewustwording van de ernst van de door elk van hen gepleegde feiten, voorwerp van de bewezen gebleven tenlasteleggingen A en B - zoals hoger in onderhavig arrest naar omschrijving aangevuld - in ieder hunner hoofde.

De voornoemde beklaagden brengen trouwens geen elementen aan die zouden toelaten te besluiten dat de oplegging van een bestraffing zoals hierna bepaald hun toekomst op een overdreven wijze, in wanverhouding tot de ernst van de in ieder hunner hoofde weerhouden feiten, zou hypothekeren.

6. De door de eerste rechter lastens elk der beklaagden voornoemd wegens in elk hunner hoofde gezamenlijk bewezen gebleven tenlasteleggingen A en B - zoals hoger in onderhavig arrest naar omschrijving aangevuld - opgelegde straffen (geldboete, vervangende gevangenisstraf en verbeurdverklaring) zijn de wetmatige en passende betegeling van de in beiden hunner hoofde aangehouden misdrijven.

Zij werden bepaald op basis van oordeelkundige motieven die het Hof beaamt en dan ook overneemt.

De verleende gunstmaatregel van uitstel van tenuitvoerlegging van een gedeelte van de aan elk der beklaagden voornoemd opgelegde geldboete is eveneens wetmatig en passend.

7. De eerste rechter heeft met betrekking tot de gerechtskosten, de bijdrageverplichting en de forfaitaire vergoeding adequaat geoordeeld.

OP DEZE GRONDEN

HET HOF, recht doende op tegenspraak,

Gelet op:

- de door de eerste rechter aangehaalde wetsartikelen,

en gelet op:

- artikel 24 van de Wet van 15 juni 1935;
- de artikelen 190, 195 en 211 van het Wetboek van Strafvordering;
- artikel 36 van de Wet van 7 februari 2003,
- artikel 1 van het K.B. van 31 oktober 2005 (B.S. 7 december 2005)
- artikel 6 van de Programmawet (II) van 27 december 2006, zoals gewijzigd door artikel 15 van de Wet houdende diverse bepalingen van 8 juni 2008 (B.S. 16 juni 2008 - 2^e ed.);
- artikel 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het K.B. van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het KB van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december 2001;

alle voormelde wetsbepalingen ter terechtzitting van heden door de Voorzitter aangehaald.

Verklaart de hoger beroepen ontvankelijk en erover beslissende:

BEVESTIGT het bestreden vonnis.

Veroordeelt de beklaagden, I " " en I " ", solidair tot de kosten in hoger beroep, gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, en voor het geheel begroot op 101,77 EUR.

kosten:	
afschriften	31,35-
	2,85-
	2,85-
opstelrecht beroep	30,00-
dagvaardingen	25,47-
subtotaal	92,52-
10%	9,252
totaal	101,772
afgerond	101,77-

Dit arrest is gewezen door de vierde correctionele kamer van het Hof van beroep te Gent, samengesteld uit kamervoorzitter Chr. Van Damme, raadsheer J. Doom en raadsheer C. Gassée,

en in openbare terechtzitting van 27 oktober 2009 uitgesproken door kamervoorzitter Chr. Van Damme, in aanwezigheid van advocaat-generaal J.M. Cool, met bijstand van Y. Henderickx, griffier.

Y. Henderickx

C. Gassée

J. Doom

Chr. Van Damme